

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในการศึกษาเรื่องการประเมินผลโครงการแก้ไขปัญหานี้ในระบบในอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการเป็นหนี้นอกระบบ วิเคราะห์ถึงระดับประสิทธิผลของโครงการฯ ปัญหาอุปสรรค ข้อเสนอแนะ และวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานโครงการฯ โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความสัมพันธ์ ใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับประชาชนซึ่งเป็นสมาชิกโครงการแก้ไขปัญหานี้ในระบบ ด้วยการสัมภาษณ์กับคณะผู้เจรจาหนี้อำเภอดอยสะเก็ด (ชุดหลัก) และศึกษาจากเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ได้แบ่งออกเป็นตอนได้ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ จากผลการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับสมาชิกโครงการแก้ไขปัญหานี้ในระบบในอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่

4.1.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของสมาชิกโครงการฯ

4.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพหนี้สิน ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเป็นหนี้นี้

4.1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานตามโครงการฯ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการดำเนินการตามโครงการฯ และความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

4.2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานโครงการแก้ไขปัญหานี้ในระบบในอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการศึกษาเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและจากการสัมภาษณ์คณะผู้เจรจาหนี้อำเภอดอยสะเก็ด

4.4 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะจากการดำเนินโครงการแก้ไขปัญหานี้ในระบบ

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ส่วนที่ 1 ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลของสมาชิกโครงการฯ

ลักษณะทั่วไปของสมาชิกโครงการฯ จำนวน 174 ราย

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละ ของสมาชิกโครงการฯ จำแนกตามลักษณะทั่วไป

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	61	35.1
หญิง	113	64.9
รวม	174	100.0
2. อายุ		
20 – 29 ปี	4	2.3
30 – 39 ปี	31	17.8
40 – 49 ปี	74	42.5
50 – 59 ปี	45	25.9
มากกว่า 60 ปี	20	11.5
รวม	174	100.0
3. สถานภาพสมรส		
โสด	11	6.3
สมรส	121	69.5
หย่าร้าง	21	12.1
หม้าย	20	11.5
อื่นๆ (แยกกันอยู่)	1	0.6
รวม	174	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียน	1	0.6
ประถมศึกษา	127	73.0
มัธยมศึกษา	30	17.2
อนุปริญญา	6	3.4
ปริญญาตรี	10	5.8
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-
อื่นๆ ระบุ	-	-
รวม	174	100.0
5. อาชีพ		
เกษตรกร	36	20.7
รับจ้าง/เอกชน	82	47.1
ค้าขาย	29	16.7
ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ	8	4.6
ธุรกิจส่วนตัว	10	5.7
อื่น ๆ (ข้าราชการบำนาญ ว่างาน)	9	5.2
รวม	174	100.0
6. รายได้ต่อครัวเรือน/เดือน		
ต่ำกว่า/เท่ากับ 5,000 บาท	61	35.1
5,001 – 6,000 บาท	77	44.2
6,001 – 9,000 บาท	23	13.2
9,001 – 11,000 บาท	5	2.9
11,000 – 13,000 บาท	8	4.6
มากกว่า 13,000 บาท ขึ้นไป	-	-
รวม	174	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
7. รายจ่ายต่อครัวเรือน/เดือน		
ต่ำกว่า/เท่ากับ 3,000 บาท	17	9.8
3,001 – 6,000 บาท	98	56.3
6,001 – 9,000 บาท	35	20.1
9,001 – 11,000 บาท	13	7.5
11,001 – 13,000 บาท	4	2.3
มากกว่า 13,000 บาท ขึ้นไป	7	4.0
รวม	174	100.0
8. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน		
1 คน	7	4.0
2 คน	25	14.4
3 คน	60	34.5
4 คน	50	28.7
5 คน ขึ้นไป	32	18.4
รวม	174	100.0
9. ความถี่ในการประกอบกิจกรรมนอกบ้าน/ กิจกรรมกิจกรรมทางสังคม (ดูหนัง ฟังเพลง รับประทานอาหารนอกบ้าน) เฉลี่ยต่อเดือน		
ไม่เกิน 1 ครั้ง	143	82.2
2 – 3 ครั้ง	25	14.3
4 – 5 ครั้ง	4	2.3
6 – 7 ครั้ง	1	0.6
8 – 9 ครั้ง	1	0.6
10 ครั้ง ขึ้นไป	-	-
รวม	174	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
10. รายจ่ายในการประกอบกิจกรรมตามข้อ 9 โดยเฉลี่ยต่อเดือน		
ไม่เกิน 500 บาท	135	77.5
501 – 1,000 บาท	24	13.8
1,001 – 1,500 บาท	7	4.0
1,501 – 2,000 บาท	2	1.2
2,001 – 3,000 บาท	3	1.7
3,001 – 4,000 บาท	2	1.2
4,001 – 5,000 บาท	1	0.6
มากกว่า 5,001 บาท ขึ้นไป	-	-
รวม	174	100.0
11. องค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้า		
อุปโภค บริโภค		
ตามความต้องการ/จำเป็น	154	88.5
ยี่ห้อ	4	2.3
ตามสมัยนิยม	3	1.7
ราคา/คุณภาพ	13	7.5
อื่น ๆ (ระบุ)	-	-
รวม	174	100.0

จากตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน และร้อยละ ของข้อมูลทั่วไปของสมาชิกโครงการ แก้ไขปัญหาหนี้ในระบบในอำเภอคอยสะเค็ด จำนวน 174 ราย รายละเอียดแสดงได้ดังนี้

1. เพศ พบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ เป็นเพศหญิง จำนวน 113 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.9 และเป็นเพศชาย จำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.1

2. อายุ พบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 40 – 49 ปี จำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมาคืออายุ 50 – 59 ปี จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.9 อายุ 30 – 39 ปี จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.8 อายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.5 และอายุ 20 – 29 ปี มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ โดยสมาชิกโครงการฯ มีอายุต่ำที่สุดคือ 20 ปี อายุสูงสุดคือ 74 ปี และมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 47 ปี

3. สถานภาพสมรส พบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีสถานภาพสมรส จำนวน 121 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.5 รองลงมาคือ สถานภาพหย่าร้าง จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.1 สถานภาพหม้าย จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.5 สถานภาพโสด จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.3 และสถานภาพอื่น ๆ (แยกกันอยู่) จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.6 ตามลำดับ

4. ระดับการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีระดับการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 127 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.0 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.2 ระดับปริญญาตรี จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.8 ระดับอนุปริญญา จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.4 และไม่ได้รับการศึกษา จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.6 ตามลำดับ

5. อาชีพ พบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ ประกอบอาชีพรับจ้าง/เอกชน จำนวน 82 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.1 รองลงมาคือ อาชีพเกษตรกรกรรม จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.7 อาชีพค้าขาย จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.7 ประกอบอาชีพส่วนตัว จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.7 อาชีพอื่น ๆ เช่น ว่างงาน ข้าราชการบำนาญ จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.2 และข้าราชการ/พนักงานของรัฐ จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.6 ตามลำดับ

6. รายได้ต่อครัวเรือน/เดือน พบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีรายได้อยู่ในช่วงระหว่าง 5,001 – 6,000 บาท จำนวน 77 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.2 รองลงมาคือ มีรายได้ต่ำกว่า/เท่ากับ 5,000 บาท จำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.1 มีรายได้ 6,001 – 9,000 บาท จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.2 มีรายได้ 11,001 – 13,000 บาท จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.6 และมีรายได้ 9,001 – 11,000 บาท จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.9 ตามลำดับ

7. รายจ่ายต่อครัวเรือน/เดือน พบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีรายจ่ายต่อครัวเรือนอยู่ในช่วงระหว่าง 3,001 – 6,000 บาท จำนวน 98 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.3 รองลงมาคือ มีรายจ่าย 6,001 – 9,000 บาท จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.1 มีรายจ่าย ต่ำกว่า/เท่ากับ 3,000 บาท จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.8 มีรายจ่าย 9,001 – 11,000 บาท จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.5 มากกว่า 13,000 บาทขึ้นไป จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.0 และมีรายจ่าย 11,001 – 13,000 บาท จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

8. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนจำนวน 3 คน จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมาคือ มีจำนวนสมาชิก 4 คน จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.7 จำนวนสมาชิก 5 คนขึ้นไป จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.4 จำนวนสมาชิก 2 คน จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.4 และ จำนวนสมาชิก 1 คน จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.0 ตามลำดับ

9. ความถี่ในการประกอบกิจกรรมนอกบ้าน/กิจกรรมทางสังคม เช่น ดูหนัง ฟังเพลง รับประทานอาหารนอกบ้าน เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความถี่ในการประกอบกิจกรรมฯ เฉลี่ยต่อเดือน ไม่เกิน 1 ครั้ง จำนวน 143 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.2 รองลงมาคือ 2 – 3 ครั้ง จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.3 4 - 5 ครั้ง จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.3 และน้อยที่สุดมีจำนวนเท่ากันคือ 6 – 7 ครั้ง และ 8 – 9 ครั้ง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.6 ตามลำดับ

10. รายจ่ายในการประกอบกิจกรรมนอกบ้าน/กิจกรรมทางสังคม เช่น ดูหนัง ฟังเพลง รับประทานอาหารนอกบ้าน เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีรายจ่ายในการประกอบกิจกรรมนอกบ้าน/กิจกรรมทางสังคมฯ เฉลี่ยต่อเดือน อยู่ในช่วงระหว่างไม่เกิน 500 บาท จำนวน 135 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.5 รองลงมาคือ 501 – 1,000 บาท จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.8 1,001 – 1,500 บาท จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.0 2,001 – 3,000 บาท จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.7 1,501 – 2,000 บาท และ 3,001 – 4,000 บาท จำนวน 2 รายเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.2 และ 4,001 – 5,000 บาท จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.6 ตามลำดับ

11. องค์กรประกอบในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าอุปโภค บริโภค พบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีองค์กรประกอบในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าอุปโภค บริโภค โดยคำนึงถึงความต้องการ/จำเป็น จำนวน 154 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.5 รองลงมาคือ ราคา/คุณภาพ จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.5 ยี่ห้อ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.3 และตามสมัยนิยม จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.7 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพหนี้สินและความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเป็นหนี้ ตารางที่ 4.2 จำนวน และร้อยละ ของข้อมูลเกี่ยวกับสภาพหนี้สินและความสัมพันธ์ต่างๆ ที่มีผลต่อการเป็นหนี้สิน

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. หนี้สินที่มีอยู่เป็นจำนวนเงิน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	7	4.0
10,001 – 30,000 บาท	36	20.7
30,001 – 50,000 บาท	18	10.3
50,001 – 100,000 บาท	42	24.2
100,001 บาท ขึ้นไป	71	40.8
รวม	174	100.0

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2. ลักษณะหนี้สินที่มีอยู่		
หนี้ในระบบ	23	13.2
หนี้นอกระบบ	-	-
หนี้ทั้งในระบบและนอกระบบ	151	86.8
รวม	174	100.0
3. จำนวนเจ้าหนี้ นอกระบบ		
1 ราย	102	58.6
2 ราย	38	21.9
3 ราย	14	8.0
มากกว่า 3 ราย ขึ้นไป	20	11.5
รวม	174	100.0
4. นอกจากหนี้ นอกระบบแล้วมีหนี้ในระบบประเภทใด ดังต่อไปนี้		
ธนาคารพาณิชย์	5	2.9
หนี้สินภาครัฐบาล	63	36.2
กองทุนหมู่บ้าน	83	47.7
โครงการ กขคจ.ของพัฒนาชุมชน	12	6.9
บัตรเครดิต (อีออน , เฟิร์ทช้อยส์)	6	3.4
บริษัทไฟแนนซ์	5	2.9
รวม	174	100.0

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้นอกระบบที่ต้องชำระต่อเดือน		
ไม่มีดอกเบี้ย	20	11.5
ร้อยละ 1 – 5 บาท	109	62.6
ร้อยละ 6 – 10 บาท	23	13.2
ร้อยละ 11 – 15 บาท	5	2.9
ร้อยละ 16 บาท – 20 บาท	17	9.8
ร้อยละ 21 บาท ขึ้นไป	-	-
รวม	174	100.0
6. แหล่งเงินกู้ที่ไปกู้ยืมเงิน		
ญาติพี่น้อง	25	14.4
เพื่อน/คนรู้จัก	78	44.8
ผู้ปล่อยเงินกู้อาชีพในพื้นที่	46	26.4
ผู้ปล่อยเงินกู้อาชีพนอกพื้นที่	20	11.5
อื่น ๆ ระบุ (นายจ้าง ผู้มีพระคุณ)	5	2.9
รวม	174	100.0
7. สาเหตุการเป็นหนี้		
เพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน	33	19.0
เพื่อการประกอบอาชีพ	81	46.6
เพื่อการรักษาพยาบาล	8	4.6
เพื่อชำระหนี้สินเดิม	34	19.5
เพื่อการศึกษา	8	4.6
อื่นๆ (ถูกหลอกให้ค้าประกัน รู้เท่าไม่ถึงการณ์)	10	5.7
รวม	174	100.0

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
8. ความสามารถในการชำระหนี้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 500 บาท	34	19.5
501 – 1,000 บาท	52	29.9
1,001 – 1,500 บาท	41	23.6
1,501 – 2,000 บาท	14	8.0
2,001 บาท ขึ้นไป	33	19.0
รวม	174	100.0

จากตารางที่ 4.2 แสดงจำนวน และร้อยละ ของข้อมูลเกี่ยวกับสภาพหนี้สินและความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเป็นหนี้สินของสมาชิกโครงการฯ จำนวน 174 ราย รายละเอียดแสดงได้ดังนี้

1. จำนวนหนี้สินที่มีอยู่ พบว่า ส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีหนี้สินอยู่ในช่วงระหว่าง 100,001 ขึ้นไป จำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.8 รองลงมา คือ 50,001 – 100,000 บาท จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.2 10,001 – 30,000 บาท จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.7 30,001 – 50,000 บาท จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.3 และต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.0 ตามลำดับ โดยจำนวนหนี้สูงสุดที่สมาชิกโครงการฯ ประสบอยู่คือ 1,690,000 บาท และจำนวนหนี้ต่ำสุดที่สมาชิกโครงการฯ ประสบอยู่เป็นจำนวน 3,000 บาท

2. ลักษณะหนี้สินที่มีอยู่ พบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ เป็นหนี้ทั้งในระบบและนอกระบบ จำนวน 151 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.8 และเป็นหนี้ในระบบเพียงอย่างเดียว จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.2

3. จำนวนเจ้าหนี้นอกระบบ พบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีเจ้าหนี้นอกระบบ จำนวน 1 ราย จำนวน 102 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.6 รองลงมา คือ 2 ราย จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.9 มากกว่า 3 รายขึ้นไป จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.5 และ 3 ราย จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.0 ตามลำดับ

4. ข้อมูลหนี้ในระบบอื่นนอกเหนือจากหนี้นอกระบบ พบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ เป็นหนี้ในระบบประเภทกองทุนหมู่บ้าน จำนวน 83 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.7 รองลงมา คือ หนี้สิน

ภาครัฐบาล (ธนาคาร ธกส. ออมสิน สหกรณ์การเกษตร) จำนวน 63 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.2 โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนของพัฒนาชุมชน (กขคจ.) จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.9 บัณฑิตคิด (อีออน เฟรทซ์ฮ้อยส์) จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.4 และธนาคารพาณิชย์และบริษัท ไฟแนนซ์เป็นจำนวน 5 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 2.9 ตามลำดับ

5. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมในระบบที่ต้องชำระต่อเดือน พบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ ต้องชำระดอกเบี้ยเงินกู้ในอัตราร้อยละ 1 – 5 บาท จำนวน 109 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.6 รองลงมา คือร้อยละ 6 – 10 บาท จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.2 ไม่มีดอกเบี้ย จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.5 ร้อยละ 16 – 20 บาท จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.8 และร้อยละ 11 – 15 บาท จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.9 ตามลำดับ

6. แหล่งเงินกู้ที่ไปกู้ยืมเงิน พบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ กู้ยืมเงินจากเพื่อน/คนรู้จัก จำนวน 78 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.8 รองลงมา คือ ผู้ปล่อยเงินกู้อาชีพในพื้นที่ จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.4 ญาติพี่น้อง จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.4 ผู้ปล่อยเงินกู้อาชีพนอกพื้นที่ จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.5 และอื่นๆ เช่น นายจ้าง ผู้มีพระคุณ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.9 ตามลำดับ

7. สาเหตุการเป็นหนี้ พบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีวัตถุประสงค์ในการกู้ยืมเงินเพื่อการประกอบอาชีพ จำนวน 81 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.6 รองลงมา คือ เพื่อชำระหนี้สินเดิม จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.5 เพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.0 อื่น ๆ เช่น ถูกหลอกให้ค้าประกัน รู้เท่าไม่ถึงการณ์ จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.7 และเพื่อการรักษาพยาบาลและการศึกษา จำนวน 8 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 4.6 ตามลำดับ

8. ความสามารถในการชำระหนี้ต่อเดือน พบว่า ส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความสามารถในการชำระหนี้ต่อเดือน อยู่ในช่วงระหว่าง 501 – 1,000 บาท จำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.9 รองลงมา คือ 1,001 – 1,500 บาท จำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.6 ต่ำกว่า 500 บาท จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.5 2,001 บาทขึ้นไป จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.0 และ 1,501 – 2,000 บาท จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.0 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามโครงการฯ
 ตารางที่ 4.3 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของสมาชิก
 โครงการฯ เกี่ยวกับปัจจัยการดำเนินงานด้านทีมงาน

ปัจจัยการดำเนินงานด้าน ทีมงานในประเด็นต่างๆ	ระดับความคิดเห็น							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความหมาย
1. คณะผู้เจรจาที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนี้และแนวทางการช่วยเหลือเป็นอย่างดี	43 (24.7)	80 (46.0)	39 (22.4)	10 (5.7)	2 (1.1)	3.87	0.89	มาก
2. คณะผู้เจรจาที่มีจำนวนเพียงพอต่อการเจรจา	23 (13.2)	76 (43.7)	56 (32.2)	15 (8.6)	4 (2.3)	3.57	0.91	มาก
รวม						3.72	0.90	มาก

จากตารางที่ 4.3 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของสมาชิก โครงการแก้ไขปัญหานี้ในระบบในอำเภอคอยสะเกิด เกี่ยวกับปัจจัยการดำเนินงาน (ด้านทีมงาน) รายละเอียดแสดงได้ดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนี้และแนวทางการช่วยเหลือของคณะผู้เจรจาอำเภอคอยสะเกิด พบว่า ส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนี้และแนวทางการช่วยเหลือของคณะผู้เจรจาที่มีความรู้ความเข้าใจ อยู่ในระดับมาก จำนวน 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมาคือ ระดับมากที่สุด จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.7 ระดับปานกลาง จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.4 ระดับน้อย จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.7 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.1 ตามลำดับ สรุปได้ว่า คณะผู้เจรจา (ทีมงาน) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนี้และแนวทางการช่วยเหลือในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87)

2. ความเพียงพอของจำนวนคณะผู้เจรจา พบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเพียงพอของคณะผู้เจรจาที่มีความเพียงพออยู่ในระดับมาก จำนวน 76 ราย

คิดเป็นร้อยละ 43.7 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง จำนวน 56 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.2 ระดับมากที่สุด จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.2 ระดับน้อย จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.6 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ สรุปได้ว่าจำนวนคณะผู้เจรจาหนี้ (ทีมงาน) มีจำนวนเพียงพอต่อการดำเนินโครงการฯ ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57)

เมื่อพิจารณาภาพรวมของปัจจัยดำเนินงานด้านทีมงานพบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความคิดเห็นต่อปัจจัยการดำเนินงานด้านทีมงานว่าทีมงานมีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องหนี้สินและแนวทางการช่วยเหลือ และมีความเพียงพอ อยู่ในระดับมาก สรุปได้ว่าปัจจัยการดำเนินงานด้านทีมงานมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.72)

ตารางที่ 4.4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นสมาชิกโครงการฯ เกี่ยวกับปัจจัยการดำเนินงานด้านวิธีการ

ปัจจัยการดำเนินงานด้านวิธีการในประเด็นต่างๆ	ระดับความคิดเห็น							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความหมาย
1.มีการเชิญเจ้าหน้าที่และลูกหนี้มาพบกันเพื่อเจรจาด้านก่อนโอนหนี้เข้าสู่ในระบบ	28 (16.1)	88 (50.6)	37 (21.3)	11 (6.3)	9 (5.2)	3.66	0.99	มาก
2.เจ้าหน้าที่ให้ความร่วมมือในการเจรจาด้านเป็นอย่างดี	28 (16.1)	58 (33.3)	44 (25.3)	23 (13.2)	21 (12.1)	3.28	1.23	ปานกลาง
3.วิธีการนำกฎหมายมาบังคับใช้กับเจ้าหน้าที่นอกระบบที่มีพฤติกรรมเอาเปรียบลูกหนี้จะช่วยแก้ไขปัญหาให้ลูกหนี้ได้	49 (28.2)	48 (27.6)	46 (26.4)	23 (13.2)	8 (4.6)	3.61	1.16	มาก
รวม						3.52	1.13	มาก

จากตารางที่ 4.4 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นสมาชิกโครงการแก้ไขปัญหาหนี้ในระบบในอำเภอคอยสะแก ต่อปัจจัยการดำเนินงานด้านวิธีการ รายละเอียดแสดงได้ดังนี้

1. การเชิญเจ้าหนี้และลูกหนี้มาพบกันเพื่อเจรจาหนี้ก่อนโอนหนี้เข้าสู่ในระบบ พบว่า ส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความคิดเห็นว่าการเชิญเจ้าหนี้และลูกหนี้มาพบกันเพื่อเจรจาหนี้ก่อนโอนหนี้เข้าสู่ในระบบ อยู่ในระดับมาก จำนวน 88 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.6 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.3 ระดับมากที่สุด จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.1 ระดับน้อย จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.3 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.2 ตามลำดับ สรุปได้ว่าได้มีการเชิญเจ้าหนี้และลูกหนี้มาพบกันเพื่อเจรจาหนี้ก่อนโอนเข้าสู่ในระบบ ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66)

2. การให้ความร่วมมือของเจ้าหนี้ในการเจรจาหนี้ พบว่า ส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความร่วมมือของเจ้าหนี้ในการเจรจาหนี้ว่าเจ้าหนี้ให้ความร่วมมือในการเจรจาหนี้ อยู่ระดับมาก จำนวน 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.3 ระดับมากที่สุด จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.1 ระดับน้อย จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.2 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.1 ตามลำดับ สรุปได้ว่าเจ้าหนี้ได้ให้ความร่วมมือในการเจรจาหนี้ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28)

3. วิธีการนำกฎหมายมาบังคับใช้กับเจ้าหนี้ที่มีพฤติกรรมเอาเปรียบลูกหนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาให้แก่ลูกหนี้ได้ พบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความคิดเห็นต่อวิธีการนำกฎหมายมาบังคับใช้กับเจ้าหนี้ที่มีพฤติกรรมเอาเปรียบลูกหนี้ว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาให้ลูกหนี้ได้ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.2 รองลงมา คือ ระดับมาก จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.4 ระดับปานกลาง จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.4 ระดับน้อย จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.2 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.6 ตามลำดับ สรุปได้ว่าวิธีการนำกฎหมายมาบังคับใช้กับเจ้าหนี้ที่มีพฤติกรรมเอาเปรียบลูกหนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาให้ลูกหนี้ได้ในระดับมาก (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61)

เมื่อพิจารณาในภาพรวมของ ที่มีต่อปัจจัยการดำเนินงานด้านวิธีการ ของความคิดเห็นสมาชิกโครงการฯ จะพบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานด้านวิธีการมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก สรุปได้ว่าปัจจัยการดำเนินงานด้านวิธีการมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.52)

ตารางที่ 4.5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นสมาชิกโครงการฯ ต่อปัจจัยการดำเนินงานด้านระยะเวลา

ปัจจัยการดำเนินงานด้าน ระยะเวลา	ระดับความคิดเห็น							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความหมาย
ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการเจรจาหนี้เอื้ออำนวยต่อการแก้ไขปัญหา	16 (9.2)	49 (28.2)	81 (46.6)	23 (13.2)	5 (2.9)	3.27	0.91	ปานกลาง
รวม						3.27	0.91	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นสมาชิกโครงการแก้ไขปัญหาหนี้ในระบบในอำเภอคอยสะแกต่อปัจจัยการดำเนินงานด้านระยะเวลา พบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความคิดเห็นว่าระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการเจรจาหนี้เอื้ออำนวยต่อการแก้ไขปัญหา อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 81 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.6 ระดับมาก จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.2 ระดับน้อย จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.2 ระดับมากที่สุด จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.2 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.9 ตามลำดับ สรุปได้ว่าปัจจัยการดำเนินงานด้านระยะเวลาเอื้ออำนวยต่อการแก้ไขปัญหาในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27)

ตารางที่ 4.6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นสมาชิกโครงการฯ ต่อปัจจัยการดำเนินงานด้านสถานที่

ปัจจัยการดำเนินงานด้าน สถานที่	ระดับความคิดเห็น							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความหมาย
สถานที่ดำเนินการเจรจาหนี้มีความสะดวกเหมาะสมในการเดินทาง	50 (28.7)	62 (35.6)	52 (29.9)	9 (5.2)	1 (0.6)	3.87	0.91	มาก
รวม						3.87	0.91	มาก

จากตารางที่ 4.6 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นสมาชิกโครงการแก้ไขปัญหานี้ในระบบในอำเภอดอยสะเก็ดต่อปัจจัยการดำเนินงานด้านสถานที่ พบว่า ส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความคิดเห็นว่าสถานที่ดำเนินการเจรจาที่มีความสะดวกและเหมาะสมในการเดินทาง อยู่ในระดับมาก จำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.6 รองลงมาคือ ระดับปานกลาง จำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.9 ระดับมากที่สุด จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.7 ระดับน้อย จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.2 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.6 ตามลำดับ สรุปได้ว่าสถานที่ในการเจรจาที่มีความสะดวกเหมาะสมในการเดินทางอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87)

ตารางที่ 4.7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นสมาชิกโครงการฯ ต่อปัจจัยการดำเนินงานด้านการประชาสัมพันธ์

ปัจจัยการดำเนินงานด้านการประชาสัมพันธ์ในประเด็นต่างๆ	ระดับความคิดเห็น							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความหมาย
1.การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการมีความทั่วถึงและครอบคลุม	31 (17.8)	60 (34.5)	65 (37.4)	15 (8.6)	3 (1.7)	3.58	0.94	มาก
2.ท่านเข้าใจเป็นอย่างดีว่าการแก้ไขปัญหานี้ในระบบมิใช่การปลดหนี้หรือชำระหนี้แทนโดยภาครัฐ	46 (26.4)	55 (31.6)	41 (23.6)	23 (13.2)	9 (5.2)	3.87	0.91	มาก
รวม						3.72	0.92	มาก

จากตารางที่ 4.7 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นสมาชิกโครงการแก้ไขปัญหานี้ในระบบต่อปัจจัยการดำเนินงานด้านการประชาสัมพันธ์ในประเด็นต่างๆ รายละเอียดแสดงได้ดังนี้

1. ความทั่วถึงและครอบคลุมของการประชาสัมพันธ์ พบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความคิดเห็นต่อการประชาสัมพันธ์ว่ามีความทั่วถึงและครอบคลุม อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.4 รองลงมา คือ ระดับมาก จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.5 ระดับมากที่สุด

จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.8 ระดับน้อย จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.6 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.7 ตามลำดับ สรุปได้ว่าการประชาสัมพันธ์มีความทั่วถึงและครอบคลุมในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58)

2. การประชาสัมพันธ์สามารถสร้างความรู้ความเข้าใจในหลักการแก้ไขปัญหาให้แก่สมาชิกโครงการฯ (ลูกหนี้) พบว่า ส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความคิดเห็นว่าการประชาสัมพันธ์สามารถสร้างความรู้ความเข้าใจในหลักการการแก้ไขปัญหาให้แก่สมาชิกโครงการฯ (ลูกหนี้) อยู่ในระดับมาก จำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.6 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.4 ระดับปานกลาง จำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.6 ระดับน้อย จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.2 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.2 ตามลำดับ สรุปได้ว่าการประชาสัมพันธ์สามารถสร้างความรู้ความเข้าใจในหลักการแก้ไขปัญหาให้แก่สมาชิกโครงการฯ (ลูกหนี้) ได้ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87)

เมื่อพิจารณาภาพรวมของปัจจัยการดำเนินงานด้านการประชาสัมพันธ์ความคิดเห็นของสมาชิกโครงการฯ จะพบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความคิดเห็นว่าการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการมีความทั่วถึงและครอบคลุม และทำให้เข้าใจถึงหลักการในการแก้ไขปัญหานี้ นอกกระบวนว่ามีใช้การปลดหนี้หรือชำระหนี้แทนโดยภาครัฐ อยู่ในระดับมาก สรุปได้ว่า ปัจจัยการดำเนินงานด้านการประชาสัมพันธ์มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.72)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานโครงการฯ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการดำเนินงานตามโครงการฯ

ตารางที่ 4.8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นสมาชิกโครงการแก้ไขปัญหานี้ นอกกระบวนต่อผลการดำเนินงาน

ผลการดำเนินงานโครงการฯ ในประเด็นต่างๆ	ระดับความคิดเห็น							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
1. หลังผ่านขั้นตอนการเจรจาหนี้แล้วเจ้าหนี้ยอมลดเงินต้น ลดดอกเบี้ย หรือ ลดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยให้	20 (11.5)	42 (24.1)	37 (21.3)	39 (22.4)	36 (20.7)	3.61	1.16	มาก

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ผลการดำเนินงานโครงการฯ ในประเด็นต่างๆ	ระดับความคิดเห็น							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความหมาย
2. หลังจากเสร็จสิ้นโครงการฯ นี้ของท่านได้รับการโอนไปสู่อะไรในระบบ	4 (2.3)	3 (1.7)	6 (3.4)	61 (35.1)	100 (57.5)	1.56	0.83	น้อยที่สุด
3. การปรับโครงสร้างหนี้โดยการโอนหนี้สู่ในระบบไม่สามารถทำได้เนื่องจากคิดเงินโอน/หักเกณฑ์ของธนาคาร	86 (49.4)	50 (28.7)	27 (15.5)	7 (4.0)	4 (2.3)	4.19	0.99	มาก
4. นอกเหนือจากการปรับโครงสร้างหนี้แล้วท่านได้รับการช่วยเหลือฟื้นฟูอาชีพและรายได้ร่วมด้วย	1 (0.6)	28 (16.1)	74 (42.5)	46 (26.4)	25 (14.4)	2.62	0.94	ปานกลาง
5. โครงการแก้ไขปัญหานี้ นอกเหนือจากระบบสามารถแก้ไขปัญหาท่านได้	4 (2.3)	35 (20.1)	57 (32.8)	46 (26.4)	32 (18.4)	2.61	1.07	ปานกลาง
รวม						2.91	1.03	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นสมาชิกโครงการการแก้ไขปัญหานี้ในระบบในอำเภอดอยสะเก็ด เกี่ยวกับผลการดำเนินงาน รายละเอียดแสดงได้ดังนี้

1. หลังจากการเจรจาหนี้ เจ้าหนี้ยอมลดเงินต้น ลดดอกเบี้ย หรือ ลดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยให้แก่ลูกหนี้ พบว่า ส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความคิดส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าหลังการเจรจาหนี้เจ้าหนี้ยอมลดเงินต้น ลดดอกเบี้ย หรือลดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยให้แก่ลูกหนี้ อยู่ในระดับมาก จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.1 รองลงมาคือ ระดับน้อย จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.4 ระดับปานกลาง จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.3 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.7 และระดับมากที่สุด จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.5 ตามลำดับ สรุปได้ว่าหลังจาก

เจรจาหนี้ เจ้าหนี้ขอมลดเงินต้น ลดดอกเบี้ย หรือ ลดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยให้แก่ลูกหนี้ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61)

2. การได้รับการโอนหนี้ไปสู่ในระบบ พบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความคิดเห็นว่าหลังจากเสร็จสิ้นโครงการฯ ได้รับการ โอนหนี้เข้าสู่ในระบบ อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 100 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.5 รองลงมา คือระดับน้อย จำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.1 ระดับปานกลาง จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.4 ระดับมากที่สุด จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.3 และระดับมาก จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.7 ตามลำดับ สรุปได้ว่าหลังเสร็จสิ้นโครงการฯ สมาชิกโครงการฯ ได้รับการโอนหนี้ไปสู่ในระบบในระดับน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.56)

3. การที่ไม่สามารถโอนหนี้ไปสู่ในระบบได้เนื่องจากติดหลักเกณฑ์/เงื่อนไขของธนาคาร พบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความคิดเห็นว่าการที่ไม่สามารถโอนหนี้ไปสู่ในระบบได้เนื่องจากติดหลักเกณฑ์/เงื่อนไข ของธนาคารอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.4 รองลงมา คือ ระดับมาก จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.7 ระดับปานกลาง จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.5 ระดับน้อย จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.0 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ สรุปได้ว่า สาเหตุใหญ่ที่ไม่สามารถโอนหนี้ไปสู่ในระบบได้เนื่องจากติดหลักเกณฑ์/เงื่อนไข ของธนาคาร หรือ การที่ไม่สามารถโอนหนี้ไปสู่ในระบบได้เนื่องจากติดหลักเกณฑ์/เงื่อนไข ของธนาคาร อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19)

4. นอกเหนือจากการปรับโครงสร้างหนี้แล้วได้รับการฟื้นฟูอาชีพและรายได้ร่วมด้วย พบว่า ส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความคิดเห็นว่าการปรับโครงสร้างหนี้แล้วได้รับการฟื้นฟูอาชีพและรายได้ร่วมด้วย อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงไปคือ ระดับน้อย จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.4 ระดับมาก จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.1 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.4 และระดับมากที่สุด จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.6 ตามลำดับ สรุปได้ว่าสมาชิกโครงการฯ ได้รับการฟื้นฟูอาชีพและรายได้ร่วมกับการปรับโครงสร้างหนี้ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.62)

5. โครงการแก้ไขปัญหานี้นอกระบบสามารถแก้ไขปัญหานี้นอกระบบได้ พบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความคิดเห็นว่าการแก้ไขปัญหานี้นอกระบบสามารถแก้ไขปัญหานี้นอกระบบได้ อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.8 รองลงมา คือระดับน้อย จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.4 ระดับมาก จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.1 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 32 ราย และระดับมากที่สุด จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ สรุปได้ว่าประสิทธิผลของโครงการแก้ไขปัญหานี้นอกระบบในความคิดเห็นของสมาชิกโครงการฯ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61)

เมื่อมาสรุปผลในภาพรวม เกี่ยวกับผลการดำเนินโครงการแก้ไขปัญหานี้ในระบบใน
อำเภอคอยสะเกิด ตามความคิดเห็นของสมาชิกโครงการฯ สรุปได้ว่าโครงการแก้ไขปัญหานี้
ในระบบในอำเภอคอยสะเกิดมีประสิทธิผล อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.91)

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

ตารางที่ 4.จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นสมาชิก
โครงการฯ เกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค

สภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นจากโครงการฯ ในประเด็นต่างๆ	ระดับความคิดเห็น					
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปล ความหมาย
1. ท่านเกรงใจเจ้าหน้าที่ไม่กล้าพามาเจรจาहीं	50 (28.7)	72 (41.4)	52 (29.9)	1.99	0.77	ปานกลาง
2. ท่านเกรงกลัวอิทธิพลของเจ้าหน้าที่จึงปกปิด ข้อมูลเจ้าหน้าที่	33 (19.0)	55 (31.6)	86 (49.4)	1.69	0.77	ปานกลาง
3. เจ้าหน้าที่ไม่ให้ความร่วมมือในการเจรจาहीं	39 (22.4)	62 (35.6)	73 (42.0)	1.80	0.78	ปานกลาง
4. ขาดหลักฐานในการดำเนินการกับเจ้าหน้าที่	34 (19.5)	72 (41.4)	68 (39.1)	1.80	0.74	ปานกลาง
5. จำนวนเงินกู้ในสัญญาเงินกู้ไม่ตรงกับ จำนวนเงินกู้ที่กู้จริง	35 (20.1)	80 (46.0)	59 (33.9)	1.74	0.77	ปานกลาง
6. คณะผู้เจรจาहींไม่มีความรู้และไม่จริงจัง ในการเจรจาहीं	17 (9.8)	77 (44.3)	80 (46.0)	1.63	0.65	น้อย
7. หลักเกณฑ์/เงื่อนไข ในการรับโอนहीं ไปสู่ในระบบเคร่งครัดและมีมากเกินไป	119 (68.4)	52 (29.9)	3 (1.7)	2.66	0.51	มาก
8. ไม่สามารถโอนहींไปสู่ในระบบได้ เนื่องจากขาดผู้ค้ำประกัน	119 (68.4)	41 (23.6)	14 (8.0)	2.60	0.63	มาก

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

สภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นจากโครงการฯ ในประเด็นต่าง ๆ	ระดับความคิดเห็น					
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความหมาย
9. ไม่สามารถโอนหนี้ไปสู่ในระบบได้ เนื่องจากขาดหลักทรัพย์ค้ำประกัน	128 (73.6)	33 (19.0)	13 (7.5)	2.66	0.61	มาก
10. ขาดการส่งเสริมและฟื้นฟูรายได้	46 (26.4)	97 (55.7)	31 (17.8)	2.09	0.66	ปานกลาง
11. ขาดการติดตามประเมินผลจาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ศตจ.อ. ธนาคาร	41 (23.6)	93 (53.4)	40 (23.0)	2.00	0.68	ปานกลาง
รวม				2.06	0.41	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคของสมาชิกโครงการแก้ไขปัญหานี้ในระบบในอำเภอคอยสะเกิด รายละเอียดแสดงได้ดังนี้

1. ความเกรงใจเจ้าหน้าที่ไม่กล้าพามาเจรจา พบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความคิดเห็นว่าปัญหาอุปสรรคของโครงการฯ เกิดจากความเกรงใจเจ้าหน้าที่ไม่กล้าพามาเจรจານี้อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 72 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.4 รองลงมา คือ ระดับน้อย จำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.9 และระดับมาก จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.7 ตามลำดับ สรุปได้ว่าปัญหาอุปสรรคของโครงการฯ ที่เกิดจากการเกรงใจเจ้าหน้าที่ไม่กล้าพามาเจรจານี้อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.99)

2. เกิดความเกรงกลัวอิทธิพลของเจ้าหน้าที่จึงปกปิดข้อมูลของเจ้าหน้าที่ พบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความคิดเห็นว่าปัญหาอุปสรรคของโครงการฯ เกิดจากความเกรงกลัวอิทธิพลของเจ้าหน้าที่จึงปกปิดข้อมูลของเจ้าหน้าที่ อยู่ในระดับน้อย จำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.4 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง จำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.6 และระดับมาก จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.0 ตามลำดับ สรุปได้ว่า ปัญหาอุปสรรคของโครงการฯ ที่เกิดจากการเกรงกลัวอิทธิพลของเจ้าหน้าที่จึงปกปิดข้อมูลของเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.69)

3. เจ้าหน้าที่ไม่ให้ความร่วมมือในการเจรจา พบว่าส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความคิดเห็นว่าปัญหาอุปสรรคของโครงการฯ เกิดจากการที่เจ้าหน้าที่ไม่ให้ความร่วมมือในการเจรจา อยู่ในระดับน้อย จำนวน 73 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง จำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.6 และระดับมาก จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.4 ตามลำดับ สรุปได้ว่า ปัญหาอุปสรรคของโครงการฯ ที่เกิดจากการที่เจ้าหน้าที่ไม่ให้ความร่วมมือในการเจรจาหรือขาดความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.80)

4. ขาดเอกสารหลักฐานในการดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ พบว่า ส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความคิดเห็นว่าปัญหาอุปสรรคของโครงการฯ เกิดจากการขาดเอกสารหลักฐานในการดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 72 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.4 รองลงมา คือ ระดับน้อย จำนวน 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.1 และ ระดับมาก จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.5 ตามลำดับ สรุปได้ว่าปัญหาอุปสรรคของโครงการฯ ที่เกิดจากการขาดเอกสารหลักฐานในการดำเนินการกับเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.80)

5. จำนวนเงินกู้ในสัญญาเงินกู้ไม่ตรงกับจำนวนเงินกู้ที่กู้จริง หรือ เอกสารสัญญาเงินกู้ ขาดความน่าเชื่อถือ พบว่า ส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความคิดเห็นว่าปัญหาอุปสรรคของโครงการฯ เกิดจากจำนวนเงินกู้ในสัญญาเงินกู้ไม่ตรงกับจำนวนเงินกู้ที่กู้จริงหรือเอกสารเงินกู้ขาดความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมา คือ ระดับน้อย จำนวน 59 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.9 และระดับมาก จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.1 ตามลำดับ สรุปได้ว่าปัญหาอุปสรรคของโครงการฯ ที่เกิดจากความไม่ถูกต้อง/ขาดความน่าเชื่อถือ ของเอกสารสัญญาเงินกู้ที่อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.74)

6. การขาดความรู้และขาดความจริงใจในการปฏิบัติงานของคณะผู้เจรจา พบว่า ส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความคิดเห็นว่าปัญหาอุปสรรคของโครงการเกิดจากการขาดความรู้และจริงใจในการปฏิบัติงานของคณะผู้เจรจານ้อยอยู่ในระดับน้อย จำนวน 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง จำนวน 77 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.3 และระดับมาก จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.8 ตามลำดับ สรุปได้ว่า ปัญหาอุปสรรคของโครงการฯ ที่เกิดจากการขาดความรู้และขาดความจริงใจในการปฏิบัติงานของคณะผู้เจรจານ้อยอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.63)

7. การกำหนดหลักเกณฑ์/เงื่อนไข ในการรับโอนหนี้เข้าสู่ในระบบที่เคร่งครัดและมากเกินไปของธนาคาร พบว่า ส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความคิดเห็นว่าปัญหาอุปสรรคของโครงการที่เกิดจากการกำหนดหลักเกณฑ์/เงื่อนไขที่เคร่งครัดเกินไปของธนาคาร อยู่ในระดับมาก จำนวน 119 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.4 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง จำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ

29.9 และ ระดับน้อย จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.7 ตามลำดับ สรุปได้ว่าปัญหาอุปสรรคของโครงการฯ ที่เกิดจากหลักเกณฑ์/เงื่อนไข ที่เคร่งครัดและมีมากเกินไปของธนาคารอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66)

8. ไม่สามารถโอนหนี้ไปสู่ในระบบได้เนื่องจากขาดผู้ค้ำประกัน พบว่า ส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความคิดเห็นว่าปัญหาอุปสรรคของโครงการฯ เกิดจากการไม่สามารถโอนหนี้ไปสู่ในระบบได้เนื่องจากขาดผู้ค้ำประกัน อยู่ในระดับมาก จำนวน 119 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.4 รองลงมาคือ ระดับ ปานกลาง จำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.6 และระดับน้อย จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.0 ตามลำดับ สรุปได้ว่าปัญหาอุปสรรคของโครงการฯ ที่เกิดจากการขาดผู้ค้ำประกันจนทำให้ไม่สามารถโอนหนี้เข้าสู่ในระบบได้อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60)

9. ไม่สามารถโอนหนี้เข้าสู่ในระบบได้เนื่องจากขาดหลักทรัพย์ค้ำประกัน พบว่า ส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ พบว่า มีความคิดเห็นว่าปัญหาอุปสรรคของโครงการที่เกิดจากการไม่สามารถโอนหนี้ไปสู่ในระบบได้เนื่องจากขาดหลักทรัพย์ค้ำประกัน อยู่ในระดับมาก จำนวน 128 รายคิดเป็นร้อยละ 73.6 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.0 และระดับน้อย จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.5 ตามลำดับ สรุปได้ว่าปัญหาอุปสรรคของโครงการฯ ที่เกิดจากการขาดหลักทรัพย์ค้ำประกันจนทำให้ไม่สามารถ โอนหนี้เข้าสู่ในระบบได้ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66)

10. ขาดการส่งเสริมฟื้นฟูอาชีพและรายได้ พบว่า ส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความคิดเห็นว่าปัญหาอุปสรรคของโครงการฯ ที่เกิดจากการขาดการส่งเสริมการฟื้นฟูอาชีพและรายได้ พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 97 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.7 รองลงมาคือ ระดับมาก จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.4 และระดับน้อย จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.8 ตามลำดับ สรุปได้ว่าปัญหาอุปสรรคของโครงการฯ ที่เกิดจากการขาดการส่งเสริมฟื้นฟูอาชีพและรายได้ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.09)

11. ขาดการติดตามและประเมินผลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ศตจ.อ. ธนาคาร พบว่า ส่วนใหญ่สมาชิกโครงการฯ มีความคิดเห็นว่าปัญหาอุปสรรคของโครงการฯ ที่เกิดจากการขาดการติดตามและประเมินผลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ศตจ.อ. ธนาคาร อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 93 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.4 รองลงมา คือ ระดับมาก จำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.6 และระดับน้อย จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.0 สรุปได้ว่าปัญหาอุปสรรคของโครงการฯ ที่เกิดจากการขาดการติดตามประเมินผลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.0)

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ค่าสถิติ	สถานะหนี้ในระบบ							
		จำนวนหนี้ที่มี	ลักษณะหนี้	จำนวนเจ้าหนี้	หนี้อื่น	อัตราดอกเบี้ย	แหล่งเงินกู้	สาเหตุการเป็นหนี้	ความสามารถในการชำระหนี้
4. ระดับการศึกษา	Pearson	13.033	3.569	10.263	29.034	21.725	45.169*	19.203	32.792*
	Chi-square								
	Sig (2-tailed)	.670	.468	.593	.087	.152	.000	.509	.008
	N	174	174	174	174	174	174	174	174
5. อาชีพ	Pearson	43.317*	3.022	39.936*	24.294	27.185	32.798*	20.319	.37360*
	Chi-square								
	Sig (2-tailed)	.002	.413	.001	.502	.136	.036	.730	.011
	N	174	174	174	174	174	174	174	174
6. รายได้	Pearson	19.949	.691	16.030	18.998	34.426*	18.720	15.335	45.291*
	Chi-square								
	Sig (2-tailed)	.223	.952	.190	.522	.005	.283	.757	.000
	N	174	174	174	174	174	174	174	174
7. รายจ่าย	Pearson	14.830	5.305	21.793	30.657	21.847	25.707	27.627	44.977*
	Chi-square								
	Sig (2-tailed)	.786	.380	.113	.201	.349	.176	.325	.001
	N	174	174	174	174	174	174	174	174
8. สมาชิกในครัวเรือน	Pearson	32.484*	2.956	18.567	11.445	24.340	14.413	38.494*	19.849
	Chi-square								
	Sig (2-tailed)	.009	.565	.100	.934	.082	.568	.008	.227
	N	174	174	174	174	174	174	174	174
9. ค่านิยมในการใช้ชีวิตประจำวัน	Pearson	9.099	.822	12.170	28.901	30.178*	18.324	16.591	29.556*
	Chi-square								
	Sig (2-tailed)	.909	.936	.432	.090	.017	.305	.679	.020
	N	174	174	174	174	174	174	174	174

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลซึ่งประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ รายจ่าย จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และค่านิยมในการใช้ชีวิตประจำวัน กับสถานะหนี้ในระบบ ซึ่งประกอบไปด้วย จำนวนหนี้ที่มี ลักษณะหนี้ที่มี จำนวน

เจ้าหนี้ หนี้สินอื่น อัตราดอกเบี้ย แหล่งเงินกู้ สาเหตุการเป็นหนี้ และความสามารถในการชำระหนี้ ของสมาชิก โครงการแก้ไขปัญหาหนี้ในระบบ รายละเอียดแสดงได้ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับสถานะหนี้ในระบบ พบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าเพศมีความสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ย โดยเพศหญิงจะเสียดอกเบี้ยในอัตราที่สูงกว่าเพศชาย

2. ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับสถานะหนี้ในระบบ พบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับจำนวนหนี้ที่มีและแหล่งเงินกู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าอายุมีความสัมพันธ์กับจำนวนหนี้ที่มีและแหล่งเงินกู้ โดยยิ่งอายุมากจะยิ่งมีหนี้มากกว่าอายุน้อย

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับสถานะหนี้ในระบบ พบว่าสถานภาพมีความสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ยและสาเหตุการเป็นหนี้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าสถานภาพมีความสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ยและสาเหตุการเป็นหนี้ โดยสถานภาพสมรส สมรสจะเสียดอกเบี้ยในอัตราที่สูงกว่าสถานภาพสมรสอื่นๆ และมักจะกู้เงินเพื่อประกอบอาชีพมากที่สุด

4. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับสถานะหนี้ในระบบ พบว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับสถานะหนี้ในระบบด้านแหล่งเงินกู้และความสามารถในการชำระหนี้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินกู้และความสามารถในการชำระหนี้ โดยสมาชิกโครงการมักจะมีการศึกษาในระดับประถมศึกษาส่วนมากจะกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินกู้ประเภทญาติพี่น้อง เพื่อน/คนรู้จัก และระดับการศึกษาที่สูงจะมีความสามารถในการชำระหนี้ได้มากกว่าระดับการศึกษาที่ต่ำ

5. ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับสถานะหนี้ในระบบ พบว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับจำนวนหนี้ที่มี จำนวนเจ้าหนี้ แหล่งเงินกู้ และความสามารถในการชำระหนี้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับจำนวนหนี้ที่มี จำนวนเจ้าหนี้ แหล่งเงินกู้ และความสามารถในการชำระหนี้ โดยอาชีพรับจ้าง จะมีจำนวนหนี้ จำนวนเจ้าหนี้ มากกว่าอาชีพอื่น และมักจะกู้เงินจากญาติพี่น้อง และเพื่อน/คนรู้จัก มากที่สุด และมีความสามารถในการชำระหนี้ น้อย

6. ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับสถานะหนี้ในระบบ พบว่ารายได้มีความสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ยและความสามารถในการชำระหนี้ต่อเดือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่ารายได้มีความสัมพันธ์กับสถานะหนี้ในระบบด้านอัตราดอกเบี้ยและความสามารถในการชำระหนี้ต่อเดือน โดยรายได้ต่อเดือนต่ำจะเสียดอกเบี้ยต่อเดือนในอัตราร้อยละ 1 – 5 บาท ต่อเดือน เป็นส่วนมาก และรายได้สูงจะมีความสามารถในการชำระหนี้ต่อเดือนได้มากกว่ารายได้ต่อเดือนต่ำ

7. ความสัมพันธ์ระหว่างรายจ่ายกับสถานะหนี้นอกระบบ พบว่ารายจ่ายมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการชำระหนี้ต่อเดือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่ารายจ่ายมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการชำระหนี้ต่อเดือน โดยรายจ่ายต่อเดือนมากจะมีความสามารถในการชำระหนี้ต่อเดือนได้มากกว่ารายจ่ายต่อเดือนน้อย (รายได้ต่อเดือนมีผลต่อรายจ่ายต่อเดือนคือ รายได้ต่อเดือนมากจะมีรายจ่ายต่อเดือนมาก เช่นกัน)

8. ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครัวเรือนกับสถานะหนี้นอกระบบ พบว่าสมาชิกในครัวเรือนมีความสัมพันธ์กับจำนวนหนี้ที่มีและสาเหตุการเป็นหนี้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมีความสัมพันธ์กับจำนวนหนี้ที่มีและสาเหตุการเป็นหนี้ โดยจำนวนสมาชิกครัวเรือนมากจะมีจำนวนหนี้มากกว่าจำนวนสมาชิกครัวเรือนน้อย และสาเหตุการเป็นหนี้มาจากการประกอบอาชีพ

9. ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมในการใช้ชีวิตประจำวันกับสถานะหนี้นอกระบบ พบว่าค่านิยมในการใช้ชีวิตประจำวันมีความสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ยและความสามารถในการชำระหนี้ สรุปได้ว่าค่านิยมในการใช้ชีวิตประจำวันมีความสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ยและความสามารถในการชำระหนี้ โดยค่านิยมในการใช้ชีวิตที่ไม่ฟุ่มเฟือยจะเสียดอกเบี้ยในอัตราที่ไม่สูงและมีความสามารถในการชำระหนี้ได้ดีกว่าการใช้ชีวิตที่ฟุ่มเฟือย

เมื่อมาสรุปผลการวิเคราะห์ในภาพรวมของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของสมาชิกโครงการแก้ไขปัญหาหนี้นอกระบบในอำเภอดอยสะเก็ด ซึ่งประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ รายจ่าย จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และค่านิยมในการใช้ชีวิตประจำวัน กับสถานะหนี้นอกระบบ ซึ่งประกอบไปด้วย จำนวนหนี้ที่มี ลักษณะหนี้ที่มี จำนวนเจ้าหนี้ หนี้สินอื่น อัตราดอกเบี้ย แหล่งเงินกู้ สาเหตุการเป็นหนี้ และความสามารถในการชำระหนี้ พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าปัจจัยดังกล่าว มีผลต่อสถานะหนี้นอกระบบของสมาชิกโครงการฯ

ตารางที่ 4.11 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินงานด้านทีมงาน กับประสิทธิผลโครงการฯ

ปัจจัยการดำเนินงาน ด้านทีมงาน	ค่าสถิติ	ระดับประสิทธิผลโครงการฯ			
		ลดเงินเดือน ดอกเบี้ย หรือ ลดทั้งเงินเดือน และดอกเบี้ย	การโอนหนี้ เข้าสู่ใน ระบบ	การฟื้นฟู อาชีพและ รายได้	ความ พึงพอใจ
1. ความรู้ความเข้าใจของคณะผู้ เจรจาหนี้เกี่ยวกับเรื่องนี้สิน และแนวทางการช่วยเหลือ	Pearson Chi-square Sig (2-tailed) N	32.347 .009 174	12.744 .691 174	56.601* 000 174	40.712* 000 174
2. ความเพียงพอของ คณะผู้เจรจาหนี้	Pearson Chi-square Sig (2-tailed) N	20.395 .203 174	17.991 .324 174	35.301* 004 174	.30.874* .014 174

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินงานด้านทีมงานกับประสิทธิผลโครงการแก้ไขปัญหาหนี้ในระบบในอำเภอดอยสะเก็ด รายละเอียดแสดงได้ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจของคณะผู้เจรจาหนี้เกี่ยวกับเรื่องนี้สินและแนวทางการช่วยเหลือกับประสิทธิผลโครงการฯ พบว่า ความรู้ความเข้าใจของคณะผู้เจรจาหนี้มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโครงการด้านการได้รับการฟื้นฟูอาชีพและรายได้ร่วมกับการโอนหนี้สู่ในระบบ และความพึงพอใจของสมาชิกโครงการฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าความรู้ความเข้าใจของคณะผู้เจรจาหนี้เกี่ยวกับเรื่องนี้สินและแนวทางการช่วยเหลือมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลโครงการฯ การได้รับการฟื้นฟูอาชีพและรายได้ร่วมกับการโอนหนี้เข้าสู่ในระบบ และความพึงพอใจของสมาชิกโครงการฯ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างความเพียงพอของคณะผู้เจรจาหนี้กับประสิทธิผลโครงการฯ พบว่า ความเพียงพอของคณะผู้เจรจาหนี้มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลโครงการฯ ด้าน การได้รับการฟื้นฟูอาชีพและรายได้ร่วมกับการโอนหนี้เข้าสู่ในระบบและความพึงพอใจของสมาชิก

โครงการฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าความพึงพอใจของคณะผู้เจรจาที่มีผลกับประสิทธิผลของโครงการฯ ในด้านการได้รับการฟื้นฟูอาชีพและรายได้ร่วมกับการโอนหนี้เข้าสู่ในระบบ และความพึงพอใจของสมาชิกโครงการ

เมื่อมาสรุปผลการวิเคราะห์ในภาพรวมของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินงานด้านทีมงานกับประสิทธิผลโครงการฯ จะพบว่าปัจจัยการดำเนินงานด้านทีมงานมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลโครงการฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินงานด้านวิธีการกับประสิทธิผลโครงการฯ

ปัจจัยการดำเนินงาน ด้านวิธีการ	ค่าสถิติ	ระดับประสิทธิผลโครงการฯ			
		ลดเงินต้น ลดดอกเบี้ย หรือลดทั้งเงิน ต้นและ ดอกเบี้ย	การโอนหนี้ เข้าสู่ ในระบบ	การฟื้นฟู อาชีพและ รายได้	ความพึง พอใจ
1. การเชิญเจ้าหน้าที่และลูกหนี้มาพบเพื่อเจรจาก่อนโอนหนี้เข้าสู่ในระบบ	Pearson Chi-square Sig (2-tailed) N	30.077* .018 174	19.830 .228 174	25.059 .069 174	45.259* .000 174
2. ความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ในการเจรจาก่อน	Pearson Chi-square Sig (2-tailed) N	47.846* 000 174	14.097 .592 174	27.658* .035 174	35.766* .003 174
3. การนำกฎหมายมาบังคับใช้กับเจ้าหน้าที่ที่มีพฤติการณ์เอาเปรียบลูกหนี้	Pearson Chi-square Sig (2-tailed) N	23.402 .103 174	19.838 .228 174	22.635 .124 174	37.629* .002 174

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินงานด้านวิธีการกับประสิทธิผลโครงการฯ แก้ไขปัญหาหนี้ในระบบในอำเภออดอยสะเก็ด รายละเอียดแสดงได้ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างการเชิญเจ้าหน้าที่และลูกหนี้มาพบกันเพื่อเจรจาหนี้ก่อนการโอนหนี้เข้าสู่ในระบบกับประสิทธิผลโครงการฯ พบว่าการเชิญเจ้าหน้าที่และลูกหนี้มาพบกันเพื่อเจรจาหนี้ก่อนการโอนหนี้เข้าสู่ระบบมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลโครงการฯ ด้านการลดเงินต้น ลดดอกเบี้ยหรือลดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย และด้านความพึงพอใจของสมาชิกโครงการฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าวิธีการเชิญเจ้าหน้าที่และลูกหนี้มาพบกันเพื่อเจรจาหนี้ก่อนการโอนหนี้เข้าสู่ในระบบมีผลต่อประสิทธิผลโครงการฯ ในด้านการลดเงินต้น ลดดอกเบี้ยหรือลดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย และด้านความพึงพอใจของสมาชิกโครงการฯ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างการที่เจ้าหน้าที่ให้ความร่วมมือในการเจรจาหนี้กับประสิทธิผลโครงการฯ พบว่า การที่เจ้าหน้าที่ให้ความร่วมมือในการเจรจาหนี้มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลโครงการฯ ด้าน การลดเงินต้น ลดดอกเบี้ย หรือ ลดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย ด้านการฟื้นฟูอาชีพและรายได้ร่วมกับการโอนหนี้เข้าสู่ในระบบ และด้านความพึงพอใจของสมาชิกโครงการฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าเจ้าหน้าที่ให้ความร่วมมือในการเจรจาหนี้มีผลต่อประสิทธิผลโครงการฯ ด้านการลดเงินต้น ลดดอกเบี้ย หรือ ลดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย ด้านการฟื้นฟูอาชีพและรายได้ร่วมกับการ โอนหนี้เข้าสู่ในระบบ และด้านความพึงพอใจของสมาชิกโครงการฯ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการนำกฎหมายมาบังคับใช้กับเจ้าหน้าที่ที่มีพฤติการณ์เอาเปรียบลูกหนี้กับประสิทธิผลโครงการฯ พบว่าวิธีการนำกฎหมายมาบังคับใช้กับเจ้าหน้าที่ที่มีพฤติการณ์เอาเปรียบลูกหนี้มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลโครงการฯ ด้านความพึงพอใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 สรุปได้ว่าวิธีการนำกฎหมายมาบังคับใช้กับเจ้าหน้าที่ที่มีพฤติการณ์เอาเปรียบลูกหนี้มีผลต่อประสิทธิผลโครงการฯ ด้านความพึงพอใจของสมาชิกโครงการฯ

เมื่อมาสรุปผลการวิเคราะห์ในภาพรวมของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินงานด้านวิธีการกับประสิทธิผลของโครงการแก้ไขปัญหาหนี้ในระบบในอำเภอดอยสะเก็ด จะพบว่าปัจจัยการดำเนินงานด้านวิธีการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลโครงการฯ ในด้านการลดเงินต้น ลดดอกเบี้ย หรือลดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย ด้านการฟื้นฟูอาชีพและรายได้ร่วมกับการ โอนหนี้เข้าสู่ในระบบ และด้านความพึงพอใจของสมาชิกโครงการฯ

ตารางที่ 4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินงานด้านระยะเวลา กับประสิทธิผลโครงการฯ

ปัจจัยการดำเนินงาน ด้านระยะเวลา	ค่าสถิติ	ระดับประสิทธิผลโครงการฯ			
		ลดเงินต้นลด ดอกเบี้ยหรือลดทั้ง เงินต้นและดอกเบี้ย	การโอนหนี้ เข้าสู่ในระบบ	การฟื้นฟู อาชีพและ รายได้	ความพึง พอใจ
ความเอื้ออำนวยของระยะเวลา ต่อการเจรจาหนี้	Pearson Chi-square Sig (2-tailed)	42.007*	10.470	44.877*	.41.625*
	N	174	174	174	174

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินงานด้านระยะเวลา กับประสิทธิผลโครงการแก้ไขปัญหาหนี้ในระบบในอำเภอคอยสะแก เกิดพบว่า ระยะเวลา มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลโครงการฯ ด้านการลดเงินต้น ลดดอกเบี้ย หรือลดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย การฟื้นฟูอาชีพและรายได้ ร่วมกับการโอนหนี้เข้าสู่ในระบบ และความพึงพอใจของสมาชิกโครงการฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าระยะเวลาในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลโครงการฯ ด้านการลดเงินต้น ลดดอกเบี้ย หรือลดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย การฟื้นฟูอาชีพและรายได้ ร่วมกับการโอนหนี้เข้าสู่ในระบบ และความพึงพอใจของสมาชิกโครงการฯ

ตารางที่ 4.14 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินงานด้านสถานที่กับประสิทธิผลโครงการฯ

ปัจจัยการดำเนินงาน ด้านสถานที่	ค่าสถิติ	ระดับประสิทธิผลโครงการฯ			
		ลดเงินต้น ลดดอกเบี้ยหรือลด ทั้งเงินต้นและ ดอกเบี้ย	การโอนหนี้ เข้าสู่ ในระบบ	การฟื้นฟู อาชีพและ รายได้	ความพึง พอใจ
สถานที่ที่มีความสะดวกในการ เดินทาง	Pearson Chi-square Sig (2-tailed) N	26.324* .050 174	5.188 .995 174	26.535* .047 174	.29.053* .024 174

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินงานด้านสถานที่กับประสิทธิผลโครงการแก้ไขปัญหาหนี้ในระบบในอำเภออวยสะเกิด พบว่า สถานที่ที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลโครงการด้านการลดเงินต้น ลดดอกเบี้ย หรือลดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย ด้านการฟื้นฟูอาชีพและรายได้ และด้านความพึงพอใจของสมาชิกโครงการฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าสถานที่ที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลโครงการด้านการลดเงินต้น ลดดอกเบี้ย หรือลดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย ด้านการฟื้นฟูอาชีพและรายได้ และด้านความพึงพอใจของสมาชิกโครงการฯ

ตารางที่ 4.15 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินงานด้านการประชาสัมพันธ์กับประสิทธิผลโครงการฯ

ปัจจัยการดำเนินงาน ด้านการประชาสัมพันธ์	ค่าสถิติ	ระดับประสิทธิผลโครงการฯ			
		ลดเงินต้น ลดดอกเบี้ย หรือลดทั้งเงิน ต้นและ ดอกเบี้ย	การโอนหนี้ เข้าสู่ ในระบบ	การฟื้นฟู อาชีพและ รายได้	ความพึง พอใจ
1.ความทั่วถึงและครอบคลุม	Pearson Chi-square Sig (2-tailed) N	28.067* .031 174	16.942 .389 174	30.974* .014 174	28.322* .029 174
2. การสร้างความเข้าใจใน หลักการแก้ไขปัญหา	Pearson Chi-square Sig (2-tailed) N	32.178* .009 174	26.774* .044 174	14.653 .553 174	17.356 .063 174

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินงานด้านการประชาสัมพันธ์กับประสิทธิผลโครงการแก้ไขปัญหาหนี้ในระบบในอำเภอดอยสะเก็ด รายละเอียดแสดงได้ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างความทั่วถึงและครอบคลุมของการประชาสัมพันธ์ พบว่าความทั่วถึงและครอบคลุมของการประชาสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลโครงการฯ ด้านการลดเงินต้น ลดดอกเบี้ย หรือลดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย ด้านการฟื้นฟูอาชีพและรายได้ร่วมกับการโอนหนี้เข้าสู่ในระดับ และด้านความพึงพอใจของสมาชิกโครงการฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าความทั่วถึงและครอบคลุมของการประชาสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลโครงการฯ ด้านการลดเงินต้น ลดดอกเบี้ย หรือลดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย ด้านการฟื้นฟูอาชีพและรายได้ร่วมกับการ โอนหนี้เข้าสู่ในระดับ และด้านความพึงพอใจของสมาชิกโครงการฯ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างความรู้ความเข้าใจในหลักการการแก้ไขปัญหา มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลโครงการฯ ด้าน การลดเงินต้น ลดดอกเบี้ย หรือลดทั้งเงินต้นและ

ดอกเบี๋ย และการโอนหนี้เข้าสู่ในระบบ อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าการสร้าง ความรู้ความเข้าใจในหลักการการแก้ไขปัญหามีความสัมพันธ์กับประสิทธิผล โครงการฯ ด้าน การลดเงินต้น ลดดอกเบี๋ย หรือลดทั้งเงินต้นและดอกเบี๋ย และการ โอนหนี้เข้าสู่ในระบบ

สรุปผลการวิเคราะห์ในภาพรวมจากตารางที่ 4.11 – 4.15 ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยการดำเนินงาน คือ ทีมงาน วิธีการ ระยะเวลา สถานที่ และการประชาสัมพันธ์ กับประสิทธิผล โครงการฯ ในด้านต่าง ๆ คือ ด้านการลดเงินต้น ลดดอกเบี๋ย หรือลดทั้งเงินต้นและดอกเบี๋ย ด้าน การโอนหนี้เข้าสู่ในระบบ ด้านการฟื้นฟูอาชีพและรายได้ร่วมกับการ โอนหนี้เข้าสู่ในระบบ และ ด้านความพึงพอใจของสมาชิกโครงการฯ พบว่า ปัจจัยการดำเนินงานด้านทีมงาน ด้านวิธีการ ด้าน ระยะเวลา ด้านสถานที่ และด้านการประชาสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผล โครงการ

ตารางที่ 4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับประสิทธิผลโครงการฯ

ปัจจัยส่วนบุคคล	ค่าสถิติ	ระดับประสิทธิผลโครงการฯ			
		ลดเงินต้น ดอกเบี๋ย หรือ ลดทั้งเงินต้น และดอกเบี๋ย	การโอนหนี้ เข้าสู่ใน ระบบ	การฟื้นฟู อาชีพและ รายได้	ความ พึงพอใจ
1. เพศ	Pearson Chi-square Sig (2-tailed) N	1.315 .859 174	1.198 .878 174	1.253 .869 174	5.857 .210 174
2. อายุ	Pearson Chi-square Sig (2-tailed) N	34.762* .004 174	32.301* .009 174	13.106 .665 174	26.881* .043 174
3. สถานภาพ	Pearson Chi-square Sig (2-tailed) N	16.782 .400 174	14.432 .567 174	19.310 .253 174	13.268 .653 174
4. การศึกษา	Pearson Chi-square Sig (2-tailed) N	11.247 .794 174	47.821* .000 174	13.185 .659 174	19.907 .224 174

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ปัจจัยการส่วนบุคคล	ค่าสถิติ	ระดับประสิทธิผลโครงการฯ			
		ลดเงินเดือน ดอกเบี้ย หรือ ลดทั้งเงินเดือน และดอกเบี้ย	การโอนหนี้ เข้าสู่ใน ระบบ	การฟื้นฟู อาชีพและ รายได้	ความ พึงพอใจ
5. อาชีพ	Pearson Chi-square Sig (2-tailed) N	34.987* .020 174	26.760 .142 174	19.890 .405 174	22.678 .305 174
6. รายได้	Pearson Chi-square Sig (2-tailed) N	13.673 .623 174	23.920 .091 174	32.150* .010 174	19.459 .246 174
7. รายจ่าย	Pearson Chi-square Sig (2-tailed) N	25.241 .192 174	25.119 .197 174	24.524 .220 174	30.023 .069 174
8. จำนวนสมาชิกครัวเรือน	Pearson Chi-square Sig (2-tailed) N	16.012 .452 174	8.764 .923 174	10.025 .865 174	10.232 .854 174
9. ค่านิยมในการใช้ ชีวิตประจำวัน	Pearson Chi-square Sig (2-tailed) N	18.977 .270 174	5.367 .994 174	54.354* .000 174	13.750 .617 174

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลซึ่งประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ รายจ่าย จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และค่านิยมในการดำเนิน

ชีวิตประจำวัน กับประสิทธิผลโครงการฯ ในด้านต่าง ๆ คือ ด้านการลดเงินต้น ลดดอกเบี้ย หรือลดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย ด้านการโอนหนี้เข้าสู่ในระบบ ด้านการฟื้นฟูอาชีพและรายได้ร่วมกับการโอนหนี้ไปสู่ในระบบ และด้านความพึงพอใจ รายละเอียดแสดงได้ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับประสิทธิผลโครงการฯ พบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลโครงการฯ ด้านการลดเงินต้น ลดดอกเบี้ย หรือลดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย การโอนหนี้เข้าสู่ในระบบ และความพึงพอใจของสมาชิกโครงการฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าอายุมีผลต่อประสิทธิผลโครงการฯ ด้านการลดเงินต้น ลดดอกเบี้ย หรือลดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย การโอนหนี้เข้าสู่ในระบบ และความพึงพอใจของสมาชิกโครงการฯ โดยสมาชิกโครงการฯ ที่มีอายุมากจะได้รับการลดเงินต้น ลดดอกเบี้ย หรือลดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย การโอนหนี้เข้าสู่ในระบบ และมีความพึงพอใจ มากกว่าสมาชิกโครงการฯ ที่มีอายุน้อย

2. ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับประสิทธิผลโครงการฯ พบว่า การศึกษามีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลโครงการฯ ด้านการโอนหนี้เข้าสู่ในระบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลโครงการฯ ด้านการโอนหนี้เข้าสู่ในระบบ โดยระดับการศึกษาที่สูงจะส่งผลต่อประสิทธิผลโครงการฯ มากกว่าระดับการศึกษาที่ต่ำ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับประสิทธิผลโครงการฯ พบว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับการลดเงินต้น ลดดอกเบี้ย หรือลดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับการลดเงินต้น ลดดอกเบี้ย หรือลดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย โดยอาชีพที่มีได้รับการลดเงินต้น ลดดอกเบี้ย หรือลดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยมากที่สุดคืออาชีพรับจ้างและเกษตรกร

4. ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับประสิทธิผลโครงการฯ พบว่ารายได้มีความสัมพันธ์กับการฟื้นฟูอาชีพและรายได้ร่วมกับการโอนหนี้เข้าสู่ในระบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่ารายได้มีความสัมพันธ์กับการฟื้นฟูอาชีพและรายได้ร่วมกับการโอนหนี้เข้าสู่ในระบบ โดยรายได้ที่ได้รับการฟื้นฟูอาชีพและรายได้ร่วมกับการโอนหนี้เข้าสู่ในระบบคืออาชีพรับจ้างและเกษตรกร

5. ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนค่านิยมในการใช้ชีวิตประจำวันกับประสิทธิผลโครงการฯ พบว่า ค่านิยมในการใช้ชีวิตประจำวันมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลโครงการฯ ด้านการฟื้นฟูอาชีพและรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าค่านิยมในการใช้ชีวิตประจำวันมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลโครงการฯ ด้านการฟื้นฟูอาชีพและรายได้

เมื่อมาวิเคราะห์สรุปผลในภาพรวมจากตารางที่ 4.16 ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลซึ่งประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ รายจ่าย จำนวนสมาชิก

ในครัวเรือน และค่านิยมในการดำเนินชีวิตประจำวัน กับประสิทธิผลโครงการฯ ในด้านต่าง ๆ คือ ด้านการลดเงินต้น ลดดอกเบี้ย หรือลดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย ด้านการโอนหนี้เข้าสู่ในระบบ ด้านการฟื้นฟูอาชีพและรายได้ร่วมกับการ โอนหนี้ไปสู่ในระบบ และด้านความพึงพอใจ พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลซึ่งประกอบไปด้วย อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และค่านิยมในการใช้ชีวิตประจำวันมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลโครงการฯ

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การศึกษาเรื่อง “การประเมินผลโครงการแก้ไขปัญหาหนี้นอกระบบในอำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่” นอกจากแบบสอบถามที่ใช้เก็บข้อมูลจากสมาชิกโครงการฯ แล้วยังได้ทำการสัมภาษณ์คณะผู้เจ้าหน้าที่อำเภอคอยสะเกิด ด้วยแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และศึกษาข้อมูลผลการดำเนินงานจากเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดได้ ดังนี้

4.3.1 การสัมภาษณ์คณะผู้เจ้าหน้าที่ อำเภอคอยสะเกิด (ชุดหลัก) จำนวน 9 ราย ได้แก่ ปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายบริหารงานปกครอง/รองประธานคณะผู้เจ้าหน้าที่ ปลัดอำเภอผู้รับผิดชอบงานสำนักงานอำเภอ/เลขานุการคณะผู้เจ้าหน้าที่ พัฒนาการอำเภอคอยสะเกิด ผู้จัดการธนาคารเพื่อเกษตรกรและสหกรณ์การเกษตร สาขาคอยสะเกิด สรรพกรพื้นที่สาขาอำเภอคอยสะเกิด ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (2 ราย) เจ้าหน้าที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาคอยสะเกิด และเจ้าหน้าที่ธนาคารออมสิน สาขาคอยสะเกิด โดยสัมภาษณ์ในเดือนมีนาคม 2549 ในประเด็นต่างๆ ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านการดำเนินงานโครงการฯ

1.1 ทีมงาน

1. การฝึกอบรมหรือแนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามโครงการ พบว่า ไม่มีการฝึกอบรม แต่มีการแนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับหลักการและวิธีการดำเนินการจากศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจน อำเภอคอยสะเกิด (ศตจ.อ.) ในระยะเวลาสั้นๆ ประมาณ 2 อาทิตย์ก่อนดำเนินการ เท่านั้น

2. การประชุม ปรึกษาหารือ เพื่อวางแผนหรือกำหนดแนวทางร่วมกับระหว่างคณะทำงาน พบว่ามีการนัดประชุมเพื่อปรึกษาหารือและวางแผนการดำเนินงานร่วมกันซึ่งมีศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจน อำเภอคอยสะเกิด (ศตจ.อ.) เป็นเจ้าภาพหลัก แต่การดำเนินการค่อนข้างรวบรัดเนื่องจากมีระยะเวลาจำกัดกล่าวคือ ประชุมก่อนดำเนินการเพียง 2 อาทิตย์เท่านั้น

3. การติดต่อสื่อสารระหว่างคณะทำงาน ใช้การติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการได้แก่การประชุมกลุ่มย่อยควบคู่ไปกับการประชุมอย่างเป็นทางการ และส่วนมากจะใช้การติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์เป็นหลัก โดยเฉพาะทางโทรศัพท์เคลื่อนที่

4. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างทีมงาน พบว่า มีส่วนร่วมค่อนข้างน้อย เนื่องจากคณะผู้เจรจาหนี มีภาระงานประจำ การพบปะหารือเพื่อวางแผนหรือกำหนดแนวทางการดำเนินงานจึงทำได้ค่อนข้างจำกัด ส่วนมากอาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างทีมงาน โดยเฉพาะศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจน (ศตจ.อ) จะถือว่าเป็นเจ้าภาพหลักจึงมีบทบาทค่อนข้างสูงในการกำหนดแผนงาน แนวทาง/วิธีการ ปฏิบัติงาน แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากคณะผู้เจรจาหนีที่ได้รับการแต่งตั้ง ส่วนมากเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับเรื่องหนี้สินอยู่แล้ว จึงสามารถปฏิบัติงานได้โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์จากงานประจำเข้ามาใช้ในการดำเนินงาน

1.2 วิธีการดำเนินการ

พบว่า ระเบียบ กฎเกณฑ์ ตลอดจนแนวทางปฏิบัติงาน มีความเหมาะสมค่อนข้างน้อย โดยแยกรายละเอียดได้ ดังนี้

1. วิธีการเชิญเจ้าหนี้และลูกหนี้มาพบกันเพื่อเจรจาหนี และดำเนินการในเชิงรุก โดยกำหนดให้การเจรจาหนีจะต้องดำเนินการโดยอาศัยภูมิฉันทานลูกหนี้เป็นหลัก นั้น มีความเหมาะสม เพราะทำให้คณะผู้เจรจาหนีได้รับทราบข้อมูลที่ถูกต้อง เป็นจริง ทั้งสองฝ่าย แต่ปัญหาอุปสรรคที่มีอยู่ในระดับน้อยก็คือเจ้าหนี้ไม่ยอมให้ความร่วมมือ สำหรับวิธีการนำกฎหมายมาบังคับใช้กับเจ้าหนี้ที่มีพฤติกรรมเอาเปรียบลูกหนี้นั้น มีความเหมาะสมเป็นอย่างดี

2. การกำหนดบทบาทอำนาจหน้าที่ของคณะผู้เจรจาหนี ขาดความชัดเจนในบทบาทอำนาจหน้าที่ของคณะผู้เจรจาหนี กล่าวคือ คณะผู้เจรจาหนีได้รับมอบหมายแต่ไม่ได้รับมอบอำนาจในการดำเนินงาน ยกตัวอย่างเช่น การที่ลูกหนี้ไม่ให้ข้อมูลหรือปกปิดข้อมูลของเจ้าหนี้ หรือ เจ้าหนี้ไม่ให้ความร่วมมือ คณะผู้เจรจาหนีไม่มีอำนาจในการจัดการหรือแก้ไขปัญหาได้ หน้าที่ที่ได้รับกำหนดไว้แต่เพียงการเจรจาหนี และไม่มีอำนาจในการคุ้มครองดูแลปกป้องลูกหนี้ที่ให้ข้อมูล และในบางกรณีเจ้าหนี้ยอมรับในข้อตกลงที่จะยอมปรับลดอัตราดอกเบี้ยลงมาเท่ากับตามที่กฎหมายกำหนด หรือ ยอมลดเงินต้น ลดดอกเบี้ยให้แก่ลูกหนี้ ในขณะที่เจรจาหนี แต่หลังจากนั้นพบว่าบางรายมิได้ปฏิบัติตามข้อตกลง แต่คณะผู้เจรจาหนีไม่มีอำนาจในการแก้ไขปัญหาแต่อย่างใด ถึงแม้บางครั้งจะทราบว่ากรรับปากหรือตกลงของเจ้าหนี้จะไม่มีการปฏิบัติตามในภายหลัง

3. ระเบียบกฎเกณฑ์ที่ใช้ในการรับโอนหนี้ไปสู่ในระบบ พบว่าใช้หลักเกณฑ์เดิมของธนาคารไม่มีการปรับลดหลักเกณฑ์เพื่อเอื้อต่อการบริหารโครงการนี้โดยเฉพาะ จึงส่งผลให้การโอนหนี้เข้าสู่ในระบบประสบผลสำเร็จค่อนข้างน้อย

1.3 งบประมาณ

1. งบประมาณที่ได้รับไม่มีความเหมาะสมและเพียงพอ เช่น การจัดสรรงบประมาณเป็นค่าเบี้ยเลี้ยง หรือน้ำมันเชื้อเพลิง ทั้งนี้เนื่องจากการเจรจาหนี้เจ้าหนี้ที่ต้องออกดำเนินงานในพื้นที่ แต่การจัดสรรงบประมาณดำเนินการในภายหลังจากโครงการดำเนินงานกิจกรรมนั้นเสร็จสิ้นแล้ว

2. ขาดการติดตามผลการใช้งบประมาณ

1.4 ระยะเวลา

ระยะเวลาในการดำเนินการโครงการไม่มีความเหมาะสม ทั้งนี้เพราะช่วงเวลาในการรับลงทะเบียนปัญหาทางสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการ กับการดำเนินการแก้ไขปัญหา มีระยะห่างกันค่อนข้างมาก กล่าวคือ เปิดโอกาสให้ประชาชนมาลงทะเบียนปัญหาเมื่อประมาณปลายปี 2546 แต่ดำเนินการแก้ไขปัญหาปี 2547 ซึ่งห่างกันถึง 1 ปี ส่งผลต่อข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสมาชิกโครงการฯ (ลูกหนี้) เช่น ภูมิลำเนา จำนวนหนี้ ฯลฯ ไม่เป็นปัจจุบัน ขาดความต่อเนื่อง และเมื่อกำหนดการแก้ไขปัญหาโดยเริ่มตั้งแต่การเจรจาหนี้ นั้น พบว่ามีระยะเวลาที่สั้นมาก ประมาณ 5 – 6 เดือน เท่านั้น แต่ในการเจรจาหนี้บางครั้งไม่สามารถประสบผลสำเร็จได้ในครั้งแรก ต้องมีระยะเวลาในการดำเนินการ ประกอบกับคณะผู้เจรจาหนี้มีภาระงานประจำ จึงทำให้การดำเนินการก่อผลลัพท์ระดับน้อยในการเจรจาหนี้อื่นจะนำไปสู่การสามารถลดเงินต้นหรือดอกเบี้ย ลดทั้งเงินต้นหรือดอกเบี้ย และ นำหนี้เข้าสู่ระบบได้ในที่สุด

1.5 สถานที่ดำเนินการ

การกำหนดสถานที่ดำเนินการมีความเหมาะสม เพราะแนวทางในการปฏิบัติงาน กำหนดไว้ว่าจะต้องดำเนินการในเชิงรุกและอาศัยภูมิลำเนาของลูกหนี้เป็นหลัก จึงทำให้เกิดความสะดวกและเหมาะสมในการดำเนินการ

1.6 การประชาสัมพันธ์

การประชาสัมพันธ์โครงการฯ แยกออกเป็น 2 ส่วน คือ การประชาสัมพันธ์ขณะที่รับลงทะเบียนปัญหา และการประชาสัมพันธ์ในห้วงดำเนินการเจรจาหนี้ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ การประชาสัมพันธ์ในการรับลงทะเบียนปัญหานั้น พบว่ายังไม่ครอบคลุมและทั่วถึงเท่าที่ควรกล่าวคือ ยังขาดการทำความเข้าใจถึงหลักการให้ความช่วยเหลืออย่างชัดเจน จึงทำให้เกิดปัญหาตามมาในเรื่องของความเข้าใจของประชาชนที่ลงทะเบียนว่า เมื่อมาลงทะเบียนปัญหาหนี้สินไว้แล้ว การ

แก้ไขปัญหาคือรัฐบาลจะชำระหนี้แทนให้ แต่เมื่อผ่านพ้นขั้นตอนการรับลงทะเบียนปัญหาจนถึงการดำเนินการเจรจาหนี้ซึ่งเป็นขั้นตอนของการแก้ไขปัญหาหนี้ ประชาชนได้รับการประชาสัมพันธ์ ที่ถูกต้อง ครอบคลุม และทั่วถึง ซึ่งส่งผลให้การดำเนินการเจรจาหนี้ประสบความสำเร็จ แต่จะมีเพียงบางรายที่ยังคงไม่เข้าใจในหลักการ ซึ่งเมื่อได้รับการชี้แจงทำความเข้าใจแล้วก็เข้าใจในหลักการแก้ไขปัญหา

2. ผลการดำเนินงาน

2.1 สามารถเจรจาหนี้ได้เกือบครบทุกราย ยกเว้นบางรายที่ไม่สามารถติดต่อได้ เนื่องจากข้อมูลที่ได้ลงทะเบียนไว้เมื่อปี 2546 มีการเปลี่ยนแปลง และบางรายเสียชีวิต ผลการเจรจาหนี้ส่วนมากได้รับความร่วมมือจากเจ้าหนี้และลูกหนี้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะหนี้ที่เกิดจากการยืมกันเองระหว่างญาติพี่น้อง หรือ คนรู้จัก

2.2 ความสามารถบรรลุเป้าหมายของโครงการ ฯ ปรากฏว่า

1. ไม่สามารถระบุข้อมูลการลดเงินต้น ลดดอกเบี้ย หรือ ลดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย เป็นตัวเลขได้ เพียงแต่สามารถเจรจาเพื่อให้เจ้าหนี้อยอมลดเงินต้น ลดดอกเบี้ย หรือ ลดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยให้แก่ลูกหนี้ได้บางส่วน โดยเฉพาะในรายที่เก็บอัตราดอกเบี้ยสูงกว่าที่กฎหมายกำหนด

2. นำเข้าสู่ธนาคารได้ 6 ราย คือ ธนาคารออมสิน 5 ราย และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร 1 ราย

3. สมาชิกโครงการฯ หรือ ลูกหนี้ที่ได้ลงทะเบียนปัญหาหนี้สินภาคประชาชน (หนี้ นอกระบบ) มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง โดยพบว่าสมาชิกโครงการมีความพึงพอใจในโครงการฯ เพราะมีความรู้สึกที่ผ่านมาไม่เคยได้รับการสนใจการแก้ไขปัญหาหนี้สินอย่างจริงจัง โดยเฉพาะหนี้ นอกระบบนั้น ถือได้ว่าการดำเนินโครงการนี้เป็นโครงการแรกที่ภาครัฐได้ให้ความสนใจในการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง ดังจะเห็นได้ว่าถึงแม้ว่าสมาชิกโครงการฯ จะไม่สามารถบรรลุเป้าหมายของโครงการในทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการได้รับโอนหนี้เข้าสู่ในระบบซึ่งถือว่าเป็นเป้าหมายที่สำคัญที่สุด แต่พบว่าสมาชิกโครงการฯ ก็ยังคงมีความพึงพอใจในโครงการฯ เพราะมีความคิดเห็นอย่างน้อยก็ได้รับเจรจาหนี้ ซึ่งทำให้ได้รับการปฏิบัติที่เป็นธรรมจากเจ้าหนี้มากกว่าเดิม และบางครั้งอาจได้รับการลดเงินต้น ลดดอกเบี้ย หรือ ลดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย จากเจ้าหนี้อีกด้วย แต่ประการที่สำคัญที่สุดคือได้มีผู้รับฟังปัญหาและเข้าใจในปัญหาภาวะหนี้สินที่ตนเองประสบ ซึ่งถือได้ว่าเป็นคุณค่าด้านจิตใจ

3. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

3.1 ปัญหาอุปสรรค

1. ข้อมูลการลงทะเบียนหนี้สินขาดความน่าเชื่อถือ
2. ลูกหนี้เกรงใจเจ้าหนี้ไม่กล้าให้ข้อมูล หรือไม่กล้าพามาเจรจาหนี้
3. เจ้าหนี้ให้ความร่วมมือในการเจรจาหนี้น้อย โดยเฉพาะเจ้าหนี้อาชีพ
4. ลูกหนี้ขาดเอกสารหลักฐาน/สัญญาเงินกู้
5. ลูกหนี้บางรายเข้าใจผิดในหลักการแก้ไขปัญหา โดยเข้าใจว่ารัฐบาลจะชำระหนี้แทนให้ จึงทำให้เกิดความไม่พอใจ และส่งผลต่อการปฏิบัติงานทำให้ล่าช้า
6. ทีมงาน (คณะผู้เจรจาหนี้) มีภาระงานประจำ ทำให้ส่งผลต่อผลการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะด้านการติดตามและประเมินผลด้านการฟื้นฟูอาชีพและรายได้ให้แก่ผู้ผ่านการเจรจาหนี้แล้วแต่ไม่สามารถโอนหนี้เข้าสู่ในระบบได้
7. การกำหนดบทบาทของคณะผู้เจรจาหนี้ ยังไม่ชัดเจน มีเพียงหน้าที่ในการเจรจาหนี้ แต่ไม่มีอำนาจบังคับ กรณีไม่ได้รับความร่วมมือจากเจ้าหนี้หรือลูกหนี้
8. ระยะเวลาดำเนินการค่อนข้างจำกัด
9. งบประมาณไม่เพียงพอในการดำเนินงาน
10. กฎหมาย ระเบียบ และวิธีการดำเนินการไม่ชัดเจน และไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะหลักเกณฑ์ในการรับ โอนหนี้ไปสู่ในระบบมีมากและเคร่งครัดเกินไป

3.2 ข้อเสนอแนะ

1. ควรปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ และวิธีการในการดำเนินงานให้ชัดเจน โดยเฉพาะการกำหนดบทบาทอำนาจหน้าที่ของคณะผู้เจรจาหนี้ ควรมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้ด้วย
2. ควรมีการประชาสัมพันธ์ทำความเข้าใจที่ถูกต้องให้แก่ผู้ลงทะเบียนตั้งแต่แรก
3. ควรมอบหมายหรือแต่งตั้งคณะทำงานแก้ไขปัญหาขึ้นมาเป็นกรณีเฉพาะกิจ โดยมอบหมายหน้าที่เฉพาะกิจให้แยกจากหน้าที่ประจำอย่างชัดเจน
4. ควรขยายระยะเวลาดำเนินการให้ยาวนานขึ้นกว่าเดิม
5. ควรกำหนดงบประมาณที่เหมาะสมและเพียงพอ ทั้งในส่วนของงบประมาณในการดำเนินงานเจรจาหนี้ และงบประมาณที่จะนำมาใช้เพื่อการดำเนินงานหลังผ่านขั้นตอนการเจรจาหนี้เพื่อ โอนหนี้เข้าสู่ในระบบ
6. ควรปรับลดหลักเกณฑ์เงื่อนไข ในการรับโอนหนี้เข้าสู่ในระบบ ให้เอื้อต่อการแก้ไขปัญหา

7. ควรมีการวางแผน กำหนดขั้นตอน แนวทางปฏิบัติงาน อย่างมีระบบ สามารถปฏิบัติได้จริง ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

8. ควรมีการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

9. ควรส่งเสริมให้ลูกหนี้/สมาชิกโครงการฯ มีการวางแผนในการใช้ชีวิตอย่างถูกต้อง โดยเฉพาะการดำรงชีวิตแบบพอเพียงตามแนวทางในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาให้ได้อย่างยั่งยืน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยวิธีการสัมภาษณ์คณะผู้เจรจาหนี้ (ชุดหลัก) ซึ่งส่วนใหญ่จะสัมภาษณ์เน้นหนักเกี่ยวกับปัจจัยการดำเนินงาน และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินงานที่มีกับประสิทธิผลโครงการฯ จากผลการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่าคณะผู้เจรจาหนี้มีความคิดเห็นต่อการดำเนินโครงการว่าเหมาะสมและการดำเนินการค่อนข้างมีประสิทธิผล มีเพียงปัญหาข้ออุปสรรคเพียงเล็กน้อยที่ควรปรับปรุงแก้ไขเพื่อประสิทธิผลในระดับที่สูงขึ้นไปในการดำเนินโครงการ คือ ในเรื่องของปัจจัยการดำเนินงาน ซึ่งได้แก่ ทีมงาน วิธีการ งบประมาณ ระยะเวลา สถานที่ดำเนินการ และการประชาสัมพันธ์ นั้น มีความสัมพันธ์กันและมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลโครงการฯ กล่าวคือ คณะผู้เจรจาหนี้มีความคิดเห็นว่าบุคลากรที่เป็นองค์ประกอบของทีมงานในด้านความรู้ความสามารถนั้น มีความเหมาะสม แต่เนื่องจากระยะเวลาในการดำเนินโครงการค่อนข้างน้อยประกอบด้วยทีมงานแต่ละคนมีภาระงานประจำจึงทำให้การประชุมปรึกษาหารือหรือวางแผนค่อนข้างน้อย และทำให้การติดตามประเมินผลเพื่อฟื้นฟูอาชีพและรายได้สำหรับสมาชิกโครงการฯ ที่ผ่านการเจรจาหนี้แล้วแต่ไม่สามารถนำหนี้เข้าสู่ในระบบได้ ดำเนินการได้ไม่ครอบคลุมและทั่วถึง ทำให้ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลโครงการฯ ในด้านการโอนหนี้เข้าสู่ในระบบ วิธีการดำเนินการเจรจาหนี้มีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมเป็นส่วนมาก แต่มีเพียงหลักเกณฑ์/เงื่อนไข ในการนำหนี้เข้าสู่ระบบ และการกำหนดบทบาทอำนาจหน้าที่ของคณะผู้เจรจาหนี้ เท่านั้น ที่เป็นอุปสรรคเนื่องจากมิได้มีการปรับลดหลักเกณฑ์/เงื่อนไขในการโอนหนี้เพื่อเอื้อต่อการดำเนินการตามโครงการฯ และไม่ได้กำหนดบทบาทอำนาจหน้าที่ของคณะผู้เจรจาหนี้อย่างชัดเจน งบประมาณยังไม่เหมาะสมและเพียงพอ จึงควรมีการจัดสรรให้เพียงพอและอยู่ในช่วงเวลาที่เหมาะสม เช่น ในขณะระหว่างดำเนินการ ระยะเวลา ควรปรับปรุงให้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน ทั้งนี้ควรมีกำหนดระยะเวลาการรับลงทะเบียนปัญหากับการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมไม่ห่างกันมากเกินไป และขยายเวลาดำเนินการโครงการเกี่ยวกับการเจรจาหนี้เพื่อจะได้เอื้อต่อการดำเนินการฟื้นฟูอาชีพและรายได้ของสมาชิกโครงการฯ และส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการฯ สถานที่ดำเนินการมีความเหมาะสมดีแล้ว และสำหรับประการสุดท้ายคือการประชาสัมพันธ์นั้น ควรมีการประชาสัมพันธ์ที่ทั่วถึง ครอบคลุม ชัดเจน ทั้งก่อนดำเนินการ และขณะดำเนินการ

4.3.2 การศึกษาจากเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาข้อมูลเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับโครงการประเมินผลการแก้ไขปัญหานี้ในระบบ ในอำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ สามารถสรุปได้ว่าในจำนวนข้อมูลผู้ลงทะเบียนปัญหา จำนวน 299 ราย นั้น ไม่สามารถเจรจาหนี้ได้ครบทุกรายเนื่องจากเกิดความคลาดเคลื่อนในข้อมูลของผู้ลงทะเบียน เนื่องจากข้อมูลไม่เป็นปัจจุบัน จึงต้องมีการดำเนินการเจรจาต่อเนื่องอีกเป็นครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 ซึ่งผลการดำเนินการมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้ (ศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจนอำเภอคอยสะเก็ด, 2549)

1. เจรจาหนี้สำเร็จ เจ้าหนี้ออมลดเงินต้น ลดดอกเบี้ย หรือ ลดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยให้แก่ลูกหนี้ จำนวน 44 ราย รวมเป็นเงิน 4,464,556 บาท
2. สามารถโอนหนี้เข้าสู่ในระบบ จำนวน 6 ราย คือ โอนหนี้เข้าสู่ในระบบธนาคารออมสิน สาขาอำเภอคอยสะเก็ด จำนวน 5 ราย มูลค่า 444,300 บาท และ โอนหนี้เข้าสู่ในระบบธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำนวน 1 ราย มูลค่า 14,000 บาท

4.4 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

4.4.1 ปัญหาและอุปสรรค

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลซึ่งเป็นปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานตามโครงการแก้ไขปัญหานี้ในระบบในอำเภอคอยสะเก็ด จากการสัมภาษณ์ด้วยแบบสอบถามกับสมาชิกโครงการฯ การสัมภาษณ์คณะผู้เจรจาหนี้อำเภอคอยสะเก็ด และจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาที่เกิดจากตัวบุคคล (เจ้าหนี้และลูกหนี้)
  - 1.1 ลูกหนี้มีความเกรงใจและเกรงกลัวอิทธิพลของเจ้าหนี้ จึงทำให้ไม่กล้าพามาเจรจาหนี้ ตลอดจนปกปิดข้อมูลของเจ้าหนี้
  - 1.2 ลูกหนี้ขาดความพยายามในการทำความเข้าใจในหลักการแก้ไขปัญหาที่ถูกต้องตามหลักความเป็นจริง
  - 1.3 ขาดเอกสารหลักฐานในการดำเนินการกับเจ้าหนี้
  - 1.4 สัญญาเงินกู้เจ้าหนี้ระบุอัตราดอกเบี้ยที่ถูกต้องตรงตามกฎหมาย แต่ในความเป็นจริงเก็บอัตราดอกเบี้ยสูงกว่า
  - 1.5 ลูกหนี้ขาดผู้ค้ำประกันและหลักทรัพย์ค้ำประกัน ในการขอโอนหนี้เข้าสู่ระบบ

1.6 เจ้าหน้าที่ขาดความร่วมมือในการเจรจาหนี้ ทั้งนี้เพราะไม่แน่ใจในการดำเนินการของคณะผู้เจรจาหนี้ ประกอบกับกลัวการถูกดำเนินการทางกฎหมาย

2. ปัญหาที่เกิดจากวิธีการปัจจัยการดำเนินงาน เช่น ทีมงาน วิธีการดำเนินงานงบประมาณ ระยะเวลา และการประชาสัมพันธ์

2.1 ทีมงาน (คณะผู้เจรจาหนี้) ไม่ได้รับมอบหมายหน้าที่เฉพาะกิจแยกจากหน้าที่ประจำอย่างชัดเจน ซึ่งส่งผลทำให้การดำเนินการฟื้นฟูอาชีพและรายได้ของสมาชิกโครงการฯ ที่ผ่านการเจรจาหนี้แล้วแต่ไม่สามารถโอนหนี้เข้าสู่ในระบบได้ ไม่ครอบคลุมและทั่วถึง

2.2 การติดต่อประสานงานระหว่างทีมงานค่อนข้างน้อย

2.3 กฎหมาย ระเบียบ และวิธีการดำเนินการไม่ชัดเจน และไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะหลักเกณฑ์ในการรับโอนหนี้เข้าสู่ในระบบมีมากและเคร่งครัด

2.4 ไม่กำหนดวิธีการติดตามประเมินผลที่ชัดเจน และขาดการติดตามประเมินผลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.5 การจัดสรรงบประมาณไม่เหมาะสมและไม่เพียงพอในการดำเนินงาน

2.6 ระยะเวลาในการรับลงทะเบียนและการดำเนินการเจรจาหนี้ มีระยะห่างค่อนข้างมาก ทำให้ข้อมูลของสมาชิกโครงการฯ เช่น ภูมิฐานะ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานะหนี้สิน ไม่เป็นปัจจุบันและส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการดำเนินการโครงการ ดำเนินการค่อนข้างจำกัด

2.7 การกำหนดระยะเวลาในการการเจรจาหนี้ค่อนข้างจำกัด

2.8 การประชาสัมพันธ์ไม่ชัดเจน ไม่ครอบคลุม และไม่ทั่วถึงเท่าที่ควร

4.4.2 ข้อเสนอแนะ

1. ควรปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ และวิธีการในการดำเนินงานให้ชัดเจน โดยเฉพาะการกำหนดบทบาทอำนาจหน้าที่ของคณะผู้เจรจาหนี้ ควรมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้ด้วยการปรับลดหลักเกณฑ์ในการรับโอนหนี้เข้าสู่ในระบบเพื่อเอื้อต่อการดำเนินงานโครงการ

2. ควรมีการประชาสัมพันธ์ทำความเข้าใจที่ถูกต้องให้แก่ผู้ลงทะเบียนตั้งแต่แรก

3. ควรมอบหมายหรือแต่งตั้งคณะทำงานแก้ไขปัญหาขึ้นมาเป็นกรณีเฉพาะกิจ โดยแยกออกจากภาระงานประจำอย่างชัดเจน

4. ควรขยายระยะเวลาดำเนินการให้ยาวนานขึ้นกว่าเดิม

5. ควรกำหนดงบประมาณที่เหมาะสมและเพียงพอ ทั้งในส่วนของงบประมาณในการดำเนินงานเจรจาหนี้ และงบประมาณที่จะนำมาใช้เพื่อการดำเนินงานหลังผ่านขั้นตอนการเจรจาหนี้เพื่อโอนหนี้เข้าสู่ในระบบ

6. ควรมีการวางแผน กำหนดขั้นตอน แนวทางปฏิบัติงาน อย่างมีระบบ สามารถปฏิบัติได้จริง ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

8. ควรมีกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน และยั่งยืน โดยมีการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง

9. ควรส่งเสริมให้ลูกหนี้/สมาชิก โครงการฯ มีการวางแผนในการใช้ชีวิตอย่างถูกต้อง และเหมาะสม โดยเฉพาะการดำรงชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวกระแสพระราชดำริสในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาให้ได้อย่างยั่งยืน ไม่ควรมองการแก้ไขปัญหาหนี้นอกระบบเพียงมิติด้านการ โอนหนี้เข้าสู่ระบบเพื่อแก้ไขปัญหาเพียงมิติเดียว หากแต่ต้องสร้างความรู้ความเข้าใจและตระหนักในการบริหารจัดการชีวิตให้แก่สมาชิกโครงการฯ ร่วมด้วย เพราะถึงแม้ว่าจะสามารถโอนหนี้เข้าสู่ในระบบได้ แต่หากไม่เปลี่ยนแปลงแนวทางการใช้ชีวิตก็จะเป็นเหตุให้กลับมาสู่สภาวะการเป็นหนี้สินได้อีก